

vagthavende styrmand er mindst følgende mandskab til rådighed på dækket på hver vagt:

- a. hvis bruttotonnagen er under 400 tons: 1 person;
- b. hvis bruttotonnagen er 400 tons eller derover, men ikke over 800 tons: 1 rorgænger og 1 udkig;

c. hvis bruttotonnagen er over 800 tons: 1 rorgænger, 1 udkig samt en 3. person.

I de skibe over 800 BRT., i hvilke der gås 3. skiftet vagt, skal der således være et underordnet dæksmandskab på mindst 9 mand.

England.

Reglerne for underordnet dæksmandskab findes i Notice No. M. 380, marts 1958.

„Foreign-going ships“, 3: skibe i udenrigsfart skal have mindst følgende dæksmandskab:

BRT.

Over 700, men ikke over 2 500.

1 bådsmand og 5 matroser.

En af matroserne kan erstattes af en letmatros. Yderligere en matros kan erstattes af 2 letmatroser eller af 1 letmatros og 1 ungmand.

Over 2 500, men ikke over 5 500.

1 bådsmand og 7 matroser.

2 af matroserne kan erstattes af 2 letmatroser. Yderligere en matros kan erstattes af 2 letmatroser eller 2 ungmænd eller af 1 letmatros og 1 ungmand.

Over 5 500.

1 bådsmand og 9 matroser.

2 af matroserne kan erstattes af 2 letmatroser. Yderligere 2 matroser kan hver erstattes af 2 letmatroser eller 2 ungmænd eller af 1 letmatros og 1 ungmand.

I foranstående skala kan 1 ungmand erstattes af 2 dæksdrengene, medens 2 ungmænd kan erstattes af 3 dæksdrengene.

Antallet af elever, som kan medregnes i foranstående skala, må ikke overstige:

Over 700, men ikke over 2 500 BRT. 2
 — 2 500, — — — 5 500 — . 3
 — 5 500 BRT. 4

Det faktiske dæksmandskab i store skibe er i almindelighed større end det i Notice No. M. 380 angivne. I en fra Ministry of Transport and Civil Aviation indhentet udtalelse af 22. september 1959 anføres herom:

. . . . at formålet med de engelske bemandingsforskrifter er at sikre skibene mandskab til forsvarlig bemanning af søvagnerne. For store skibes vedkommende er der så mange forhold at tage hensyn til, at man fra myndighedernes side har fundet det umuligt at give generelle bemandingsregler. Engelske skibsredere bemander derfor deres store skibe under hensyntagen til bl. a. skibenes størrelse, alder, type og fartsområde. Såfremt de søfarendes organisationer finder, at et skib er underbemandet, vil de rette henvendelse til rederen herom. Opnås der ikke enighed mellem rederen og de søfarendes organisationer om det pågældende skibs bemanning, vil spørgsmålet i almindelighed blive forelagt „The National Maritime Board“, der består af repræsentanter for redere og søfarende. Myndighederne vil kun blive inddraget i sagen, såfremt det gøres gældende, at skibets bemanning ikke er sikkerhedsmæssigt forsvarlig.